

Fragments no Marijas Parras grāmatas *Glimmerdāles Tonje*

Iekavās ir doti darbības vārdi nenoteiksmē. Pārveido tos, lūdzu, tagadnē!

Glimmerdālē aukstās februāra pēcpusdienās (valdīt) _____ pilnīgs klusums. Upe (nečalot) _____, jo (būt) _____ zem ledus. Putni (nevīterot) _____, jo ir aizlidojuši uz dienvidiem. Nav dzirdamas pat aitas, jo tās (stāvēt) _____ kūti. Visapkārt (būt) _____ tikai balts sniegs, tumšas egles un lieli, mēmi kalni.

Bet visa šī ziemīgā klusuma vidū (būt) _____ melns punktiņš, kas drīz taisīs troksni. Melnais punktiņš (stāvēt) _____ augšā, Vardetiinna pakājē, gara un diezgan nelīdzena slēpju ceļa galā. Šis punktiņš (būt) _____ Tonje Glimmerdāle. Viņai ir tēvs, kurš ir zemnieks Glimmerdālē, un māte, kura ir jūras pētniece jūrā. Un vēl viņai ir rudas cirtas, gluži kā lauvas krēpes. Lieldienās viņai paliks desmit gadi. To viņa grasās nosvinēt tā, ka kalni nodārdēs.

Klausam Hāgenam tur lejā kempingā, tam, kuram (nepatikt) _____ bērni, patiesībā **būtu jābūt** diezgan apmierinātam ar dzīvi. Jo visā Glimmerdālē ir tikai viens vienīgs bērns. Un vienu bērnu, to taču pat Klausam Hāgenam būtu jāvar paciest. Bet viņš (nevarēt) _____ viss. Tonje Glimmerdāle ir tieši tāds bērns, kādu Klauss Hāgens spēj paciest vismazāk no visiem. Viņai (piemist) _____ kaut kas tāds, ka visi viņa brīvdienu viesi, satikuši Tonji, uzreiz (apjaust) _____ apjauš, ka patiesībā viņi (viesoties) _____ Tonjes ielejā, pat ja dzīvo "Hāgena Veselības ligzdā". Par laimi, Glimmerdāles mazajai ķeizarienei viesi ir vairāk nekā tikai pa prātam.

